Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

Nr. 3. **Warszawa, dnia 1 lutego 1929 r.** **Rok XI.**

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU.

Cena numeru pojedyńczego 75 gr., z przesyłką zwyczajną 90 gr., poleconą 1 zł. 40 gr. Prenumerata kwartalna 6 zł. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej 40 gr., tabelaryczne i cyfrowe 80 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3, Tel. redakcji Min. Sk. 151-67, tel. Administracji Min. Sk. 84-26.

Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P. K. O. Nr. 30305.

OD ADMINISTRACJI.

Administracja „Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu" zawiadamia, że wyszedł nowy nakład wyczerpanego Nr. 4 z dn. 1 lutego 1928 r. Dziennika Urzędowego.

TREŚĆ: **Przepisy ogólne**: 27. Rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Min. Przem. i Handlu z dnia 26.XI. 1928 r. o powoływaniu i zwalnianiu oraz prawach i obowiązkach maklerów przysięgłych na giełdach pieniężnych.

Opłaty stemplowe: 28. Wykładnia ustawy o opłatach stemplowych.

Podatki konsumcyjne: 29. Sprostowanie Komunikatu, umieszczonego w Mon. Pol. z dnia 24.XII. 1928 r. Nr. 296.

Przepisy celne: 30. Okólnik L. DIV./1553/3/28 z dnia 23.I. 1929 r. w sprawie clenia szkła taflowego nieobrobionego.

Przepisy rachunkowo-kasowe: 31. Okólnik Nr. 4 z dnia 17.I. 1929 r. w sprawie zawiadomień wzór Nr. 9-a do § 58 Instruk. dla kas skarbowych.

Pożyczki państwowe: 32. Ustawa z dnia 19.XII. 1928 r. o ponownem przedłużeniu terminu przerachowania i konwersji zobowiązań Skarbu Państwa z tytułu pożyczek państwowych z lat 1918—1920.

Wiadomości nieurzędowe.

Przepisy ogólne.

27.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu

z dnia 26 listopada 1928 r.

o powoływaniu i zwalnianiu oraz prawach i obowiązkach maklerów przysięgłych na giełdach pieniężnych.

Na podstawie §§ 29 i 36 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1924 r. o organizacji giełd (Dz. U. R. P. Nr. 114, poz. 1019), zmienionego rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 250) zarządza się co następuje:

§ 1. Pośrednictwem przy tranzakcjach na giełdzie pieniężnej i stwierdzaniem ich zawarcia mogą zajmować się tylko maklerzy przysięgli, zatwierdzeni przez Ministra Skarbu.

Rada giełdowa określa przy otwarciu giełdy liczbę stanowisk maklerów przysięgłych i, w miarę potrzeby, decyduje o dalszem jej powiększeniu.

§ 2. Maklerem przysięgłym na giełdzie pieniężnej może zostać tylko obywatel Rzeczypospolitej Polskiej w wieku od lat 35 do lat 60 włącznie, który był samodzielnym kupcem lub też przez czas dłuższy zajmował kierownicze i odpowiedzialne stanowisko w bankowości, handlu lub przemyśle, względnie posiada odpowiednie do zajmowania stanowiska maklera przysięsięgłego kwalifikacje, a ponadto złoży z wynikiem dodatnim

egzamin z dziedziny wymaganych od maklera przysięgłego wiadomości.

§ 3. Nie mogą zostać maklerami przyzsięgłymi na giełdzie pieniężnej osoby:

1) które w myśl §§ 10 i 11 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1924 r. o organizacji giełd (Dz. U. R. P. Nr. 114, poz. 1019), zmienionego rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 250), nie mogą zastępowac na giełdzie członka giełdy;

2) które zostały zwolnione ze stanowiska maklera przysięgłego z mocy samego prawa (§ 35 ust. 2);

3) które ze stanowiska maklera przysięgłego zostały zwolnione w drodze dyscyplinarnej (§ 33 ust. 2 p. 3) — przez okres 3 lat od dnia zwolnienia.

Do wymienionych w punktach 2 — 3 ustępu poprzedniego kategoryj osob odpowiednio zaliczają się wszyscy zwolnieni ze stanowiska maklera przysięgłego z mocy samego prawa albo w drodze dyscyplinarnej na którejkolwiek bądź giełdzie pieniężnej lub towarowej.

§ 4. Podlegające obsadzeniu wolne stanowiska maklerów przysięgłych wraz z warunkami ubiegania się o te stanowiska rada giełdowa podaje do wiadomości publicznej drogą obwieszczeń, wywieszonych w sali zebrań giedłowych oraz zamieszczonych w „Monitorze Polskim" i przynajmniej w jednym z miejscowych dzienników, wychodzących w języku polskim. W obwieszczeniach ma być zarazem wyznaczony termin, w którym kandydaci na te stanowiska winni złożyć do rady giełdowej podania z dołączeniem dowodów, stwierdzających ich kwalifikacje.

O potrzebie obsadzeznia wolnego stanowiska maklera przysięgłego decyduje rada giełdowa.

§ 5. Podania kandydatów na stanowiska maklerów przysięgłych rozpatruje prezes rady giełdowej, który po zasięgnięciu opinji izby maklerskiej, o ile rzeczona izba przy tejże giełdzie istnieje, decyduje przy zachowaniu postanowień §§ 2 i 3 niniejszego rozporządzenia o dopuszczeniu danego kandydata do egzaminu oraz wyznacza dla dopuszczonych kandydatów termin zgłoszenia się do złożenia egzaminu przed komisją egzaminacyjną.

§ 6. Komisja egzaminacyjna składa się z 5 osób, a mianowicie: prezesa rady giełdowej, jako przewodniczącego, komisarza giełdowego, jednego członka rady giełdowej, dyrektora względnie sekretarza giełdy i starszego maklera. Na giełdzie nowootwartej w skład pierwszej komisji egzaminacyjnej zamiast starszego maklera wchodzi drugi członek rady giełdowej.

Wszyscy członkowie komisji są uprawnieni do stawiania egzaminowanemu pytań z zakresu wymaganych od niego wiadomości.

§ 7. Kandydaci przy egzaminie na maklera przysięgłego winni wykazać w szczególności:

1) zasadnicze wiadomości z dziedziny prawa handlowego oraz wszystkich przepisów prawnych, odnoszących się do obrotu pieniężnego w Polsce;

2) znajomość miejscowych zwyczajów rynku oraz przebiegu operacyj giełdowych;

3) znajomość języka polskiego w słowie i piśmie.

O uzdolnieniu kandydata rozstrzyga komisja egzaminacyjna większością głosów. Na żądanie jednego z członków komisji przewodniczący zarządza głosowanie tajne.

§ 8. Wykaz osób, które zdały egzamin, komisja egzaminacyjna przedstawia radzie giełdowej dla dokonania wyboru kandydatów na wolne stanowiska maklerów przysięgłych.

§ 9. Listę wybranych w myśl § 8 kandydatów rada giełdowa przedkłada za pośrednictwem komisarza giełdowego Ministrowi Skarbu do zatwierdzenia, załączając równocześnie wykaz osób, które zdały egzamin.

W razie gdyby niektórzy lub wszyscy wybrani kandydaci nie zostali zatwierdzeni, rada giełdowa w 28-dniowym terminie przedkłada Ministrowi Skarbu wniosek o zatwierdzenie nowych kandydatów na miejsce niezatwierdzonych.

Na wypadek dwukrotnego niezatwierdzenia, Minister Skarbu mianuje maklerów na miejsca nieobsadzone z pośród osób, które zdały egzamin.

§ 10. Rada giełdowa wzywa zatwierdzonych jak i mianowanych maklerów do złożenia przysięgi (uroczystego przyrzeczenia) na ręce komisarza giełdowego w obecności prezesa rady giełdowej, delegowanych 2 członków rady giełdowej i dyrektora względnie sekretarza giełdy.

§ 11. Bezpośrednio po złożeniu przysięgi (uroczystego przyrzeczenia) maklerzy przysięgli składają pisemne zobowiązanie, że poza wykonywaniem czynności maklerskich nie będą prowadzili przedsiębiorstw handlowych lub przemysłowych na własny lub obcy rachunek, ani też nie będą zajmowali żadnych stanowisk we wszelkich tego rodzaju przedsiębiorstwach.

Za zgodą komisarza giełdowego rada giełdowa może tytułem wyjątku zezwolić na prowadzenie przez maklera przysięgłego na własny rachunek przedsiębiorstwa handlowego lub przemysłowego, o ile prowadzenie rzeczonego przedsiębiorstwa z natury swej nie może ujemnie wpływać na bezstronność maklera przy spełnianiu jego czynności maklerskich.

Zezwolenie, o którem mowa w ustępie poprzednim, może być wydane warunkowo i również może być w każdym czasie za zgodą komisarza giełdowego odwołane z powodu niedopełnienia warunków albo zmiany przedmiotu lub prawnej organizacji prowadzonego przez maklera przedsiębiorstwa.

Zezwolenie winno być bezzwłocznie odwołane na żądanie komisarza giełdowego, zgłoszone do rady giełdowej w formie pisemnej. Komisarz giełdowy nie ma obowiązku podawać motywów takiego żądania.

§ 12. Rada giełdowa wydaje maklerom przysięgłym listy nominacyjne, podpisane przez prezesa rady giełdowej, komisarza giełdowego i dyrektora względnie sekretarza giełdy.

Niezwłocznie po otrzymaniu nominacji makler przysięgły obowiązany jest wykupić ustanowione dla maklerów przysięgłych świadectwo przemysłowe, poczem przystąpić do wykonywania swych czynności na giełdzie.

§ 13. Maklerzy przysięgli winni być obecni na sali zebrań giełdowych przez cały czas trwania zebrania giełdowego.

Powierzone sobie obowiązki maklerzy przysięgli mogą wykonywać tylko osobiście przy ścisłem stosowaniu się do wszystkich obowiązujących przepisów prawnych i regulaminowych.

§ 14. Maklerom przysięgłym nie wolno dokonywać na giełdzie jakichkolwiek tranzakcyj na własny rachunek oraz pośredniczyć w zawieraniu, względnie stwierdzać zawarcie umów pomiedzy osobami, nie będącemi członkami giełdy, lub co do wartości, niedopuszczonych na danej giełdzie do obrotów i notowań.

W wyjątkowych wypadkach rada giełdowa może zezwolić maklerowi przysięgłemu na pośredniczenie w zawarciu względnie stwierdzenie zawarcia na giełdzie tranzakcji niedopuszczoną do obrotów i notowań wartością, o ile wartość rzeczona może być przedmiotem obrotów na giełdzie pieniężnej w myśl § 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1924 r. o organizacji giełd (Dz. U. R. P. Nr. 114, poz. 1019), zmienionego rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 250).

§ 15. Poza giełdą maklerzy przysięgli mogą pośredniczyć przy zawieraniu i kartą umowy stwierdzać zawarcie jedynie takich tranzakcyj, w których stronami są wyłącznie członkowie danej giełdy i nadto przedmiotem których są wartości, dopuszczone na tejże giełdzie do obrotów i notowań.

§ 16. W związku z pośredniczeniem przy tranzakcjach na giełdzie makler przysięgły jest obowiązany:

1) ostrzegać zawierającego tranzakcję o zamiarze świadomego wprowadzenia w błąd przez stronę przeciwną;

2) z chwilą zaakceptowania umowy wręczyć stronom karty umowy;

3) zachować w tajemnicy dokonaną tranzakcję, o ile przepisy ustawowe lub rozporządzenie niniejsze nie stanowią inaczej;

4) być obecnym na posiedzeniach komisji notowań i zarejestrować w raporcie, składanym przewodniczącemu tej komisji, wszystkie dokonane przez siebie na giełdzie tranzakcje w celu ustalenia kursów dla ceduły giełdowej;

5) zwracać uwagę komisji notowań na tranzakcję, co do których zachodzi uzasadnione podejrzenie, że zawarte zostały tylko pozornie lub na szkodę osób trzecich;

6) zapisać każdą tranzakcję tegoż dnia, w którym została zawarta, do księgi maklerskiej bez poprawek, skrobań, wycierań i pozostawiania miejsc pustych.;

7) zawiadomić komisarza giełdowego i starszego maklera o dostrzeżonych faktach pokątnego pośredniczenia celem spowodowania usunięcia winnych z zebrań giełdowych;

8) wpłacać w oznaczonych terminach do kas właściwych urzędów wszystkie przypadające od niego należności skarbowe;

9) na żądanie rady giełdowej złożyć raport o tranzakcjach, zawartych za jego pośrednictwem poza giełdą;

10) wykonywać wszystkie czynności, które wynikają z obowiązku bezstronnego pośredniczenia, stosując się do uchwalonych przez radę giełdową przepisów w tym względzie.

§ 17. Karty umowy wypisuje się w trzech egzemplarzach na bloku ponumerowanym; na czołowej karcie makler przysięgły wypisuje ołówkiem atramentowym treść, która na dwu następnych egzemplarzach odbija się przez kalkę.

Dwa egzemplarze karty umowy makler przysięgły doręcza stronom, jeden zaś egzemplarz pozostawia u siebie w bloku jako podstawę do zapisania tranzakcji w księdze maklerskiej.

Mylnie wypisane karty umowy kasuje się i pozostawia we wszystkich trzech egzemplarzach w bloku z adnotacją o unieważnieniu.

Wszystkie zużyte bloki z pozostałemi w nich egzemplarzami kart umowy winny być przez maklera przysięgłego przechowywane do czasu złożenia ich w archiwum (§ 23).

§ 18. Karty umowy winny zawierać:

1) numer porządkowy;

2) nazwiska, względnie firmy stron;

3) przedmiot tranzakcji, kurs, sposób i termin likwidacji oraz inne warunki istotne;

4) datę i podpis maklera;

5) inne dane, których oznaczenie uzna rada giełdowa za wskazane.

Celem ułatwienia wypisywania kart umowy rada giełdowa może ustanowić stosowanie pewnych skrótów, a może również przyjąć, jako obowiązujące, niektóre zwyczaje (szczególnie co do sposobów i terminów likwidacji), których w takim razie można w kartach umowy nie podawać.

§ 19. Makler przysięgły zapisuje zawarte za jego pośrednictwem tranzakcje do ponumerowanej i oparafowanej księgi maklerskiej, poświadczonej przez komisarza giełdowego lub przez władzę, która według obowiązujących ustaw jest powołaną do poświadczania ksiąg handlowych.

W księdze maklerskiej wymienić należy:

1) liczbę porządkową tranzakcji w księdze;

2) liczbę porządkową karty umowy;

3) nazwiska względnie firmy stron;

4) dzień dokonania i warunki tranzakcji;

5) kwotę należności skarbowej;

6) kiedy i komu były wydane wyciągi.

Tranzakcje, zawarte poza giełdą, zapisuje się do księgi maklerskiej ze specjalną adnotacją.

Skasowane karty umowy winny być w księdze maklerskiej odnotowane.

Na każdej stronicy księgii maklerskiej winny być podane ogólne sumy kwot, które z tytułu zapisanych na danej stronicy tranzakcyj przypadają na poczet należności skarbowej. Sumy te mają być przenoszone na stronice następne.

§ 20. Na żądanie stron maklerzy przysięgli wydaja wyciągi z księgi maklerskiej, zaopatrzone podpisem i pieczęcią starszego maklera.

§ 21. Poza wypadkami, przewidzianemi w obowiązujących ustawach lub w niniejszem rozporządzeniu, makler przysięgły obowiązany jest do okazywania księgi maklerskiej oraz pozostałych w bloku egzemplarzy kart umowy tylko komisarzowi giełdowemu.

§ 22. Za zgodą komisarza giełdowego makler przysięgły winien okazać księgę maklerską oraz pozostałe w bloku egzemplarze kart umowy na żądanie:

1) sądu rozjemczego giełdy;
2) komisji dyscyplinarnej giełdy;
3) komisji dyscyplinarnej dla maklerów przysięgłych.

W razie gdyby przy ustalaniu kursów dla ceduły giełdowej zachodziło podejrzenie, że tranzakcja zawarta została pozornie lub na szkodę osób trzecich, to również za zgodą komisarza giełdowego makler przysięgły obowiązany jest ujawnić przed komisją notowań osoby, które tranzakcję zawarły.

§ 23. Po upływie roku kalendarzowego, najpóźniej 31 marca roku następnego, maklerzy przysięgli składają swe księgi i zużyte bloki do archiwum giełdowego, gdzie w ich obecności zostają one opieczętowane pieczęciami komisarza giełdowego i starszego maklera.

W razie potrzeby wolno jest maklerami przysięgłemu wycofać swoją księgę maklerską z archiwum giełdowego dla zrobienia wyciągu w obecności komisarza giełdowego i starszego maklera, poczem księga musi być natychmiast opieczętowana jak poprzednio i złożona z powrotem do archiwum. O czynności tej spisuje się protokół, który zostaje przechowany w aktach giełdy.

§ 24. Maklerzy przysięgli wybierają z pośród swego grona na okres trzyletni starszego maklera oraz jego zastępcę, którzy wszakże przez wybór ten nie tracą prawa zajmowania się czynnościami maklerskiemi.

O ile liczba maklerów przysięgłych nie przekracza 2, to starszego maklera wyznacza rada giełdowa.

Wybór lub wyznaczenie starszego maklera oraz jego zastępcy podlega zatwierdzeniu przez Ministra Skarbu.

W wypadku dwukrotnego niezatwierdzenia Minister Skarbu mianuje starszego maklera i jego zastępcę z grona maklerów przysięgłych danej giełdy.

§ 25. Do obowiązków starszego maklera przysięgłego w szczególności należy:

1) kierowanie działalnością maklerów przysięgłych;
2) nadzór nad należytem sporządzaniem raportów o zawartych tranzakcjach;
3) podpisywanie ceduły giełdowej;
4) informowanie komisarza giełdowego i rady giełdowej o niestosowaniu się uczestników zebrań giełdowych i maklerów przysięgłych do obowiązujących na giełdzie przepisów;
5) udzielanie wyjaśnień komisarzowi giełdowemu i radzie giełdowej;
6) sprawowanie funkcyj, zleconych mu w drodze uchwał rady giełdowej;
7) branie udziału z głosem doradczym w posiedzeniach rady giełdowej oraz w ogólnych zgromadzeniach członków giełdy.

Starszy makler nie może być obecny na posiedzeniu rady giełdowej przy rozpatrywaniu spraw, dotyczących materjalnych interesów maklerów przysięgłych.

§ 26. Przy liczbie maklerów przysięgłych, przekraczającej 10 osób, winna być utworzona izba maklerska, której statut podlega zatwierdzeniu przez Ministra Skarbu.

Przewodniczącym izby maklerskiej jest każdoczesny starszy makler przysięgły.

§ 27. Jeśli przy giełdzie nie istnieje izba maklerska, to rada giełdowa w porozumieniu z komisarzem giełdowym może w każdym czasie ustanowić dla maklerów przysięgłych kaucje, które mogą być podwyższane lub obniżane stosownie do obrotów.

W porozumieniu z komisarzem giełdowym rada giełdowa zarządza pokrycie nieuregulowanych pretensyj do maklera do wysokości jego kaucji, stosując przytem drogą analogji postanowienia § 37 niniejszego rozporządzenia.

§ 28. Wysokość kurtażów maklerskich określa rada giełdowa.

Uchwałę rady giełdowej, zmieniającą wysokość kurtażów, komisarz giełdowy może zawiesić i przedłożyć Ministrowi Skarbu do decyzji. Jeśli w ciągu dni ośmiu od dnia zawieszenia nie będzie radzie giełdowej zakomunikowana decyzja, uchylająca zawieszoną uchwałę, to rzeczona uchwała staje się prawomocną.

§ 29. Maklerom przysięgłym przysługuje prawo do korzystania corocznie z urlopu wypoczynkowego, którego udziela rada giełdowa na wniosek starszego maklera.

W razie nieobecności maklera na giełdzie dłużej niż przez 3 dni, jego księga maklerska winna znajdować się u starszego maklera, który na żądanie stron zastępczo będzie wydawał wyciągi.

§ 30. Maklerzy przysięgli pełnią swe obowiązki do 70 roku życia włącznie, o ile wcześniej nie zostaną ze stanowiska maklera przysięgłego zwolnieni (§ 33 ust. 2 p. 3 i § 35 ust. 2), lub nie ustąpią dobrowolnie.

W wyjątkowych wypadkach wymieniona w ustępie poprzednim granica wieku do pozostawania na stanowisku maklera przysięgłego może być

przesunięta przez Ministra Skarbu na wniosek rady giełdowej.

§ 31. O ile makler przysięgły złoży radzie giełdowej podanie o zwolnienie go z zajmowanego stanowiska, to uregulowanie wszelkich pretensyj, jakie do ustępującego maklera mogą wyniknąć z tytułu jego czynności maklerskich, winno być dopilnowane w drodze publicznego ogłoszenia. Ogłoszenie to winno być wywieszone w sali zebrań giełdowych i zamieszczone w „Monitorze Polskim" oraz przynajmniej w jednym z miejscowych dzienników, wychodzących w języku polskim, przyczem termin zgłaszania do maklera pretensyj nie może być krótszy niż sześciotygodniowy. Zgłoszenia winny być składane do rady giełdowej.

Po upływie wyżej określonego terminu rada giełdowa ewentualnie zwraca kaucję (§ 27 ust. 2) i zwalnia maklera.

Księgę maklerską i zużyte bloki ustępujący makler składa w archiwum giełdowem w trybie, określonym w § 23.

§ 32. Przepis, zawarty w § 31 ust. 1, znajduje również zastosowanie w razie śmierci maklera przysięgłego oraz w wypadku zwolnienia go ze stanowiska z mocy samego prawa (§ 35 ust. 2) lub w drodze dyscyplinarnej (§ 33 ust. 2 p. 3).

§ 33. Za czyny nieetyczne, niestosowanie się do obowiązujących przepisów prawnych i regulaminowych oraz za wszelkie wykroczenia, popełnione w związku z wykonywaniem swych czynności, makler przysięgły odpowiada przed komisją dyscyplinarną dla maklerów przysięgłych, której skład jest analogiczny do składu komisji egzaminacyjnej (§ 6).

Komisja dyscyplinarna dla maklerów przysięgłych wymierza kary następujące:

1) napomnienia;

2) zawieszenia w czynnościach do 6 miesięcy;

3) zawieszenia w czynnościach w połączeniu z wnioskiem o zwolnienie przez Ministra Skarbu ze stanowiska maklera przysięgłego.

§ 34. Komisję dyscyplinarną dla maklerów przysięgłych zwołuje prezes rady giełdowej z inicjatywy własnej lub na wniosek komisarza giełdowego.

Orzeczenia tej komisji wykonywa rada giełdowa.

§ 35. Na wypadek wdrożenia przeciwko maklerowi przysięgłemu postępowania karno-sądowego o przestępstwo z chciwości zysku lub o zbrodnię, komisja dyscyplinarna dla maklerów przysięgłych natychmiast poweźmie decyzję w przedmiocie czasowego zawieszenia maklera w czynnościach.

W razie sądowego prawomocnego zasądzenia za czyn w poprzednim ustępie wymieniony, makler przysięgły z mocy samego prawa zostaje zwolniony ze swego stanowiska.

W razie zasądzenia za inny czyn przestępny, sprawa podlega rozpatrzeniu przez komisję dyscyplinarną dla maklerów przysięgłych, i zwolnienie może nastąpić tylko w trybie, przewidzianym w § 33 ust. 2 p. 3.

§ 36. Listy, zwalniające maklerów przysięgłych z ich stanowisk, mają być podpisywane w taki sam sposób, jak i listy naminacyjne (§ 12).

§ 37. Jeśli przy giełdzie istnieje izba maklerska, to nieuregulowane pretensje (określone w § 31 ust. 1) do maklerów, zwolnionych z mocy samego prawa lub w drodze dyscyplinarnej oraz zmarłych, pokrywa izba najpóźniej w ciągu sześciu tygodni od daty listu, zwalniającego maklera ze stanowiska, lub od dnia śmierci maklera; nieuregulowane zaś pretensje z tytułu czynności maklerskich do maklerów, ustępujących dobrowolnie, izba pokrywa najpóźniej w ciągu dwóch tygodni po terminie, określonym w § 31 ust. 1.

Izba maklerska pokrywa koszty ogłoszeń, przewidzianych w § 31.

§ 38. W razie śmierci maklera przysięgłego, starszy makler powinien wycofać i zatrzymać u siebie bloki i księgę maklerską zmarłego oraz zawiadomić o tem właściwą władzę skarbową I instancji. Po upływie sześciu tygodni od dnia śmierci maklera przysięgłego pozostałe po nim bloki i księga maklerska winny być złożone przez starszego maklera w archiwum giełdowem w trybie, określonym w § 23.

§ 39. O złożeniu przez maklera przysięgłego podania o zwolnienie (§ 31), o wymierzeniu przez komisję dyscyplinarną dla maklerów przysięgłych kary, przewidzianej w § 33 ust. 2 p. 3, jak również o zwolnieniu z mocy samego prawa oraz o śmierci maklera rada giełdowa niezwłocznie zawiadamia władzę skarbową pierwszej instancji, w której okręgu ma siedzibę odnośna giełda.

§ 40. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie dni 14 od dnia ogłoszenia. Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 20 kwietnia 1923 r. w przedmiocie powoływania i zwalniania oraz praw i obowiązków maklerów na giełdach pieniężnych w Polsce (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 372), zmienione rozporządzeniem z dnia 17 marca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 292), oraz wszelkie inne w tym przedmiocie dawniejsze przepisy, niezgodne z rozporządzeniem niniejszem.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

(Dz. U. R. P. z dn. 17 stycznia 1929 r. Nr. 3, poz. 30).

Opłaty stemplowe.

28.

Wykładnia ustawy o opłatach stemplowych ustalona przez Ministerstwo Skarbu.

Skróty: u. o. s. — ustawa o opłatach stemplowych z dn. 1 lipca 1926 r. (DURP. Nr. 98, poz. 570).
r. w. s. — rozporządzenie wykonawcze z dnia 20 listopada 1926 r. (DURP. Nr. 123, poz. 715).

198 *(art. 52 i 66).* Uchwała, na mocy której sąd, mający siedzibę na obszarze obowiązywania kodeksu cywilnego austrjackiego przyznaje spadek wierzycielom spadkodawcy (przyznanie spadku iure crediti, § 73 austr. ces. patentu z dnia 9 sierpnia 1854 r. Dz. P. P. Nr. 208), nie podlega opłacie stemplowej jako niewymieniona w art. 52 i 66 u. o. s. (L. D. V. 10678/6/27).

199 *(art. 157).* Opłacie przewidzianej w art. 157 u. o. s. podlegają między innemi „wypisy z aktów notarjalnych". Ze względu na to ujęcie (określenie przedmiotu opłaty w liczbie mnogiej) podlega opłacie, o której mowa, **każdy wypis** z aktu notarjalnego, a zatem zarówno wypis pierwszy jakoteż wypisy dalsze (L. D. V. 10183/6/27).

Podatki konsumcyjne.

29.

SPROSTOWANIE.

Prostuje się błąd zawarty w komunikacie ogłoszonym w „Monitorze Polskim" z dnia 24 grudnia 1928 r. Nr. 296 str. 2, dotyczącym zezwolenia cukrowni „Dobrzelin" na otwarcie i prowadzenie wolnego składu cukru w magazynie nieczynnej cukrowni „Konstancja", a mianowicie: zamiast dwuch ostatnich wyrazów ustępu 2-go „w Płocku" winno być „we Włocławku".

Kierownik Departamentu:
(—) *A. Krahelski.*

(„Mon. Pol." z dnia 19.I. 1929 r., Nr. 16).

Przepisy celne.

30.

OKÓLNIK L. D. IV. 1553/3/28

z dnia 23 stycznia 1929 r.

w sprawie clenia szkła taflowego nieobrobionego.

Do Dyrekcji Ceł w Warszawie, Wilnie, Poznaniu Mysłowicach, Lwowie, Gdańsku.

Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Ministerstwem Przemysłu i Handlu poleca niniejszem wyjaśnić podległym urzędom celnym, że szkło taflowe nieobrobione o grubości powyżej 5 mm., wymienione w p. 2 poz. 78 tar. cel., pochodzące i przychodzące z krajów traktatowych, podlega cłu według poz. „78 pn. 1 litery odpowiedniej" tar cel., zależnie od wymiarów, z potrąceniem 35% od cła konwencyjnego.

Warszawa, dnia 23 stycznia 1929 r.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Dr. W. Rasiński.*

Przepisy rachunkowo-kasowe.

31.

OKÓLNIK Nr. 4

w sprawie zawiadomień wzór Nr. 9-a do § 58 Instr. dla kas skarb.

Do wszystkich izb skarbowych, Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach, Centralnej Kasy Państwowej i wszystkich kas skarbowych.

Ministerstwo Skarbu rozciąga niniejszem postanowienia okólnika z dn. 29.III. 1925 r. L. D. K. 1175/WAK. (Dz. Urz. M. Sk. Nr. 12 z r, 1925 poz. 367) na postępowanie z zawiadomieniami o wznowieniach kredytu, sporzadzanemi w myśl § 58 Istr. dla kas skarb. w brzmieniu ustalonem rozp. z dn. 20.III. 1928 r. L. D. VII, 216/2 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 12 z r. 1928 poz. 176) według wzoru Nr. 9-a, ustanowionego rozp. z dn. 24.I. 1925 r. L. D. K. 6393/24/WAK, (Dz. Urz. Min, Sk. Nr. 4 z r. 1925 poz. 70).

Warszawa, dnia 17 stycznia 1929 r.

Dyrektor Departamentu:
(—) *R. Czauderna*

Pożyczki państwowe.

32.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

USTAWA

z dnia 19 grudnia 1928 r.

o ponownem przedłużeniu terminu przerachowania i konwersji zobowiązań Skarbu Państwa z tytułu pożyczek państwowych z lat 1918 i 1920.

Art. 1. Zgłoszenia do konwersji asygnat i obligacyj pożyczek państwowych, względnie świadectw tymczasowych, przeliczanych na zasadach ustawy z dnia 20 lipca 1925 r. o uzupełnieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 marca 1924 r. o przerachowaniu zobowiązań Skarbu Państwa z tytułu pożyczek państwowych (Dz. U R. P. Nr. 90, poz. 629) oraz rozporządzenia

Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 września 1926 r. w sprawie przerachowania i konwersji zobowiązań Skarbu Państwa z tytułu pożyczek państwowych z lat 1918 — 1920 (Dz U. R. P. Nr. 96, poz. 560), mogą być składane do wyższego przercahowania do dnia 31 grudnia 1929 r.

Art. 2. Minister Skarbu jest upoważniony do podwyższenia wysokości emisji 5%-owej pożyczki konwerjyjnej z r. 1924, ustalonej art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 lutego 1928 r. w sprawie podwyższenia wysokości emisji 5%-owej pożyczki konwenrsyjnej z r. 1924 (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 212) do sumy, jaka okaże się konieczną w związku z konwersją, przewidzianą w art. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 września 1926 r. w sprawie ustalenia wysokości emisji i przeznaczenia użycia 5%-wej pożyczki konwersyjnej, wypuszczonej na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 marca 1924 r. (Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr. 96, poz. 561).

Plan umorzenia powyższej emisji ustalać będzie Minister Skarbu drogą rozporządzeń przy zastosowaniu zasad, przewidzianych w art. 2 i 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 212).

Art 3. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Skarbu.

Art. 4. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:
(—) *I. Mościcki.*

Prezes Rady Ministrów:
(—) K. Bartel.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

(Dz. U. R. P. z dnia 17 stycznia 1929 r. Nr. 3, poz. 22).

Wiadomości nieurzędowe.

Zaprzeczenie nieprawdziwej wiadomości.

W przemówieniu swem, wygłoszonem na posiedzeniu Komisji Budżetowej Sejmu w dniu 12 b. m. poseł Roja zarzucił, że Ministerstwo Skarbu, względnie Dyrekcja Monopolu Tytoniowego nie uwzględniła prośby 100% inwalidy Stanisława Wincentego Chomiaka o nadanie hurtowni tytoniowej w Lisku i nie nadała mu później żadnej innej hurtowni, tak że pozostaje on dotąd bez żadnego zaopatrzenia. Postępowanie takie nazwał poseł Roja „zbrodnią".

Wobec powyższego Ministerstwo Skarbu stwierdza, że w chwili obsadzania hurtowni w Lisku o staraniach inwalidy Chomiaka nic nie wiedziano, a gdy później sprawa jego doszła do władz centralnych, nadano mu w uznaniu jego zasług rozporządzeniem z dnia 20 marca 1928 r. L. 9547/IV/28 hurtownię tytoniową w Glinnej Nawari koło Lwowa za najwyższym dopuszczalnym rabatem, t. j. 4%. Wedle informacji uzyskanych w drodze telefonicznej z Izby Skarbowej we Lwowie — Chomiak hurtownię tę obecnie prowadzi.

Kapitalizacja na rachunkach oszczędnościowych w P. K. O.

Kapitalizacja na rachunkach oszczędnościowych w P. K. O. postępuje w szybkim tempie. Świadczą o tem cyfry porównawcze wkładów oszczędnościowych w latach 1925—1928. Gdy w roku 1925 przeciętny wkład na jednej książeczce oszczędnościowej P. K. O. wynosił zł. 154, to w roku 1927 osiąga już kwotę zł. 376, a w roku 1928 — zł. 403. Wartość przeciętna jednej książeczki oszczędnościowej wzrosła przeto w okresie czasu 1925 — 1928 o zł. 249 czyli o 161%. Ogólny stan wkładów oszczędnościowych złożonych w P. K. O. wynosił w dniu 31.XII. 1928 r. zł. 122,3 miljonów, to znaczy o 54,6 miljonów zł. czyli o 80,9% więcej niż w dniu 31.XII. 1927 r., zaś o 100 miljonów więcej niż w roku 1925.

Zaprzeczenie nieprawdziwej wiadomości.

Wobec pojawienia się w N-rze 13 „Robotnika" dnia 13 b. m. wiadomości jakoby P K. O. zwolniła z pracy wdowę po oficerze poległym na froncie, na krótko przed upływem 10-ciu lat służby i nabyciem przez nią praw do emerytury, Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że wiadomość ta nie odpowiada prawdzie, gdyż wśród zwolnionych w ubiegłym roku pracowniczek P. K. O., niema takiej osoby, do której możnaby odnieść treść tej notatki Co się tyczy zwolnień ze służby w P. K. O., to dokonywane one były bądź ze względów na blizki stosunek rodzinny do innych pracowników (córki, żony), bądź też ze względu na niedostateczne kwalifikacje do pełnienia służby w P.K.O.

Obrót czekowy P. K. O.

Ogólny obrót czekowy P. K. O. wynosił w grudniu 1928 r. 1 miljard 939 miljonów zł. Z kwoty tej przypada na obrót bezgotówkowy — 1 miljard 163 miljonów zł. czyli 60%, zaś na obrót gotówkowy — 776 miljonów zł. czyli 40%. Obrót czekowy za cały rok 1928 wynosił 21,2 miljardów złotych, gdy w r. 1927 tylko 15.9 miljonów zł. Wzrost obrotu czekowego P. K. O. wynosi przeto w roku 1928 5,3 miljardów złotych czyli 33%. Porównanie obrotu czekowego w r. 1928 i w latach poprzednich wykazuje, że w r. 1928 obrót czekowy jest siedmiokrotnie większy niż w r. 1924, a przeszło dwukrotnie większy niż w r. 1926. Liczba uczestników obrotu czekowego wynosiła w dniu 31.XII. 1928 r. — 57,254, wzrosła więc w ciągu roku o 4.663,

Wzrost liczby oszczędzających w P. K. O.

Liczba osób składających swe oszczędności w P. K O. wynosiła:

w dniu 31.XII. 1924 r. — 57 tysięcy,
w dniu 31.XII. 1925 r. — 81 tysięcy,
w dniu 31.XII. 1926 r. — 113 tysięcy,
w dniu 31.XII. 1927 r. — 179 tysięcy,
w dniu 31.XII. 1928 r. — 298 tysięcy.

W ostatnim przeto 1928 roku przybyło więcej oszczędzających, niż w ciągu trzech lat (1924—1926) łącznie. Świadczy to dobitnie o potęgującym się z roku na rok tempie przyrostu ilości oszczędzających w P. K. O.

Losowanie książeczek P K. O. na premjowane wkłady oszczędnościowe.

W dniu 15 stycznia b. r. odbyło się w Pocztowej Kasie Oszczędności w Warszawie XI-te z rzędu losowanie książeczek na premjowane wkłady oszczędnościowe. Wylosowanych zostało 79 książeczek, których numery są następujące: 544, 612, 866, 4785, 5758, 6233, 7116, 10064, 10083, 12235, 12585, 12620, 14337, 15201, 15253, 15853, 17933, 18254, 18941, 20495, 20554, 21289, 21380, 21454, 23029, 23217, 23272, 23541, 23625, 25205, 25551, 25746, 25869, 26689, 27814, 28276, 28514, 28516, 28564, 29109, 29698, 29714, 29998, 30417, 30464, 31061, 31110, 31469, 31475, 32049, 32094, 32168, 32187, 32616, 32671, 32673, 32898, 33228, 33601, 34851, 34936, 35516, 36453, 38043, 38096, 38209, 38828, 39665, 40340, 40603, 40917, 41332, 41188, 43235, 43529, 44081, 44646, 44753, 45224.

Drukarnia Państwowa. Miodowa 22. Nr. 44947. 29 I. 1929 r. 8000.